

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 6 października 2016 roku

Jego Magnificencja
Profesor Andrzej Kaleta
Rektor
Uniwersytetu Ekonomicznego
we Wrocławiu

Uczestnicy
Inauguracji Roku Akademickiego 2016/2017

Wasza Magnificencjo!
Dostojny Senacie!
Panie i Panowie Profesorowie!
Drodzy Studenci!
Szanowni Państwo!

Serdecznie pozdrawiam społeczność akademicką Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, która uroczycie, po raz siedemdziesiąty, rozpoczyna nowy rok akademicki. Tradycja uczelni to budowany przez pokolenia przekaz wiedzy i doświadczeń, kontynuacja wysiłków pracy naukowej i dydaktycznej. Państwa *alma mater*, sięgająca swoją historią do dorobku przedwojennych uczelni lwowskich, dziś kształci specjalistów w dziedzinie zarządzania procesami tak istotnymi dla nowoczesnych gospodarek i społeczeństw. Wiedza i umiejętności wyniesione stąd przez adeptów nauk ekonomicznych w niedalekiej przyszłości będą służyć rozwojowi regionu i całego kraju – zrównoważonemu rozwojowi Rzeczypospolitej. Dlatego w tym uroczystym dniu pragnę złożyć wyrazy podziękowań za dotychczasowy Państwa dorobek oraz życzeń dalszej owocnej pracy na ręce Magnificencji: ustępującego Pana Rektora, Profesora Andrzeja Gospodarowicza, i rozpoczynającego pełnienie tej zaszczytnej funkcji Pana Profesora Andrzeja Kalety. Serdecznie też gratuluję absolwentom, którzy otrzymają nagrody za najlepsze prace dyplomowe, oraz nowo immatrykulowanym studentom. Te kolejne punkty programu inauguracji roku akademickiego również podkreślają, jak ważna dla życia wspólnoty akademickiej jest łączność tradycji ze współczesnością i odpowiedzialnym, dalekowzrocznym myśleniem o przyszłości.

Ceremoniał dzisiejszej uroczystości przypomina bowiem, że nauka czerpie z wiedzy i doświadczeń minionych pokoleń. W Polsce, przez niemal jedenaście wieków naszych dziejów, wciąż odnosimy się do spuścizny rodzimych myślicieli, badaczy i artystów. Także tych, których osiągnięcia zaważyły na losie ludzkości. Inauguracja nowego roku akademickiego to szczególny moment, w którym – patrząc przez pryzmat tej wielkiej historii – wybiegają Państwo myślami w przyszłość. Z ufnością i twórczym zapałem, wyczekując nowych wyzwań. Ale też, wcale nierzadko, z troską i obawami.

Szkolnictwo wyższe, podobnie jak wiele innych dziedzin życia w Polsce, zмага się z istotnymi problemami. Minione dwadzieścia siedem lat to w nauce polskiej czas bardzo rozbudzonych nadziei i ambicji – a jednocześnie pewnych rozczarowań. Prawdziwie imponujących osiągnięć, lecz także niewykorzystanych szans. Dlatego warto przypomnieć słowa Leopolda Staffa: *wolność nie jest ulgą, lecz trudem wielkości*. Uważam, że warunkiem uwolnienia olbrzymiego potencjału polskiej nauki, warunkiem dynamicznego rozwoju i ogólnoświatowej popularyzacji polskiej kultury, jest nowa, porywająca wizja przyszłości – celu, ku któremu zmierzamy.

Za najważniejszy element tej wizji uważam znaczące wzmocnienie autorytetu i prestiżu, jakim cieszą się ludzie nauki. Szkoły wyższe są wciąż niezastąpione jako ośrodki formujące człowieka dojrzałego, odpowiedzialnego obywatela, członka elity intelektualnej, który nie uchyla się od obowiązków, jakie wiążą się z posiadaną wiedzą i kulturą ducha. Powołanie uczonego, a więc służba prawdzie, dobru i pięknu – pełniona bez uprzedzeń, bez ulegania intelektualnym modom – nie oznacza przecież wyobcowania.

Życie uczelni wyższej odzwierciedla pluralizm społeczeństwa i związane z nim spory – jednak jest to forum, na którym przybierają one formy najbardziej cywilizowane, związane z racjonalnym dziedzictwem kultury europejskiej. Standardy swobodnej, pogłębionej debaty akademickiej mogą i powinny promieniować na debatę publiczną. Uważam, że nauka w Polsce powinna być nauczycielką wyobraźni i wrażliwości społecznej, kultury relacji międzyludzkich, a jednocześnie dyscypliny umysłowej. Wpisana w istotę nauki kreatywność i innowacyjność wymaga, aby właściwe placówki akademickie były również aktywnymi ośrodkami naukowo-badawczymi, premiującymi oryginalność, nowe ujęcia i twórczy spór. Wiąże się z tym udrożnienie ścieżki awansu młodych uczonych. Fundamentalnie ważną kwestią jest także profil kształcenia – tworzony nie tylko z myślą o karierze zawodowej studenta i bieżącej sytuacji na rynku pracy. Naukowo-dydaktyczna działalność uczelni musi być nakierowana na szeroko pojęty awans cywilizacyjny naszego kraju. Na atrakcyjność i konkurencyjność Polski jako państwa o wielkich możliwościach, stawiającego sobie ambitne cele, sprawnego i nowoczesnego, cenionego w roli partnera. Państwa, którego obywatele – a w sposób szczególny jego elity – to ludzie o szerokich horyzontach, utalentowani, kreatywni, kompetentni w swoich dziedzinach, a jednocześnie dumni ze swojej tradycji i kultury, żyjący polskim etosem wolności i solidarności.

Szanowni Państwo! W uroczystym dniu inauguracji pragnę złożyć Panu Rektorowi, wszystkim wykładowcom, pracownikom i studentom najlepsze życzenia udanego nowego roku pracy. Studentom życzę wytrwałości w zdobywaniu wiedzy, pracownikom dydaktycznym – satysfakcji z jej przekazywania, uczelni – coraz znakomitszego dorobku naukowego, budującego tradycję i prestiż wrocławskiego Uniwersytetu Ekonomicznego. Wszystkim Państwu życzę owocnej wzajemnej współpracy, przynoszącej pożytek zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.

Z WYKŁADAMI SŁUCHAMU

